

„A költészet minden tudások közül a legelső és a legutolsó – épp olyan halhatatlan, mint az emberi szív.”

William Wordsworth

„A költészet a gondolat és a zene kombinációja.”

Edgar Allan Poe

„A lepke is, ha egyszer kábán belerepül a lángba, már nem tud visszarepülni. A költészet, a versek lobogó fényudvarából is nehéz menekülni, ha a láng már megperzselte lepke-szárnyunkat!”

Keszei István

„A költő erős képzeletű ember, ki maga is megindul, megijed azoktól a képzeletbeli alakoktól, melyeket alkotott.”

Denis Diderot

„ Semmiben sem lelhetünk költészetet, ha nem hordozzuk önnön magunkban!”

Joseph Joubert

„ A költészet az emberiség lelki tápláléka.”

Rachel Gibson

„ A költészet az, amikor az érzelem megtalálta a gondolatot, és a gondolat megtalálta rá a szavakat.”

Robert Frost

„Verseket nem azért írunk és olvasunk, mert menő. Azért írunk és olvasunk verseket, mert valamennyien az emberi fajhoz tartozunk, az emberi faj pedig tele van szenvedéllyel. Az orvostudomány, a jog, a közgazdaság... ezek mind nemes dolgok, kellenek a lét fenntartásához, de a költészet, a szépség, a romantika, ezek azok, amiért érdemes élni.”

részlet a Holt költők társasága című filmből

„ A költészet a lélek ünnepe. A szabadság végtelenje. Csoda és titok.”

Simai Mihály

„ A költészet az ember létezésének egyetlen konkrét bizonyítéka.”

„Nem szükséges, hogy én írjak verset, de úgy látszik, szükséges, hogy vers írassék, különben meggörbülne a világ gyémánttengelye”- írja József Attila, a magyar irodalom legnagyobb költője, akinek ma ünnepeljük születés napját, egyben a magyar költészet napját. Nincs jelentős magyar író, költő, akire ne hatott volna alakja, költészete. „ Minden, ami a költészetünkben addig volt, beleolvadt József Attilába, minden, ami azóta van, vele kezdődik” – vallja László Zoltán.

Születésnapomra...

Tóth Korinna – 8.b

Tizennégy éves lettem én
eltelt ez a sok élmény
boldog
dolog

Idén ballagok
Ismét szólnak a dallamok
hangos
dalok

Ez a nyolc év
Gyorsan eltelt még
gyors
sors

Búcsúzom tanáramtól
A sok dolgaimtól
szomorú
nagykorú

Búcsúzom osztálytársaimtól e költeménnyel
Boldogan köszöntöm új közleménnyel
elmúló
búcsúzó

Horváth Linda Lola – 8.b

Tizennégy éves lettem én,
gyorsan eltelt ennyi év,
szánom
bánom.

Tizennégy évem elszelett
szívemben rengeteg élménnyel
telis
tele.

Bejárom én a világot,
sok gonddal a vállamon
egye
fene.

Családomtól, ha elköszönök,
kapcsolatunk úgy is örök
marad
hamar.

Mint egy most szabadult madár,
röppentem ki, vár a nagy világ
az ám
hazám.

Térkép nem kell, hisz ismerem
rejtett titkait a felhőknek
rég volt
égbolt.

Az óceánt, ha átszelem,
egy madár repül mellett
sirály
király.

És majd, ki fáradtan hazatér,
Büszkén meséli élményét
bizony
bizony.

Nem felejték egyhamar,
ó az a sok szép pillanat
megmarad
megmarad.

De egy nap ez is véget ér,
a sok szép emlék, miért éltél
elköszön
elköszön.

Katona-Tóth Sára – 8.b

Tizenöt éves leszek én
megijeszt e öregség
kora
pora

Ajándék, melyet nem kapok,
mert nyaralásra utazom
messze
messze

Tizenöt évem elrepült
s megannyi emlék elterült
vakon
ragyog

Megyek távol, messzi földekre,
de mindig hazajövök helyemre
haza
laza

Otthon, mely meleget ad
szívem, mely bölcsőt kap
 ősz
 ki szó

Anyám mindig tárt karral vár,
de ő se mindig boldog ám
 rejtély
 e tény

Szénási Izabella – 8.b

Tizennégy éves lettem én,
ennek a földnek féltekén
 ez ám a szám!

A felvételit túléltem,
kisebb-nagyobb sikerrel
 remeg
 kezem.

Nemsokára ballagok,
Szólnak már a dallamok
 rezgései.

Szomorúan búcsúzom
kedves barátaimtól
 fáj a viszlát.

Sosem felejtem
az együtt töltött éveket,
 nem én nem én!

Ez a kaland véget ért,
könnyek is hullnak rég
 viszlát osztály.

Drimmer Luca – 8.b

Tizennégy éves lettem én,
Így ajándék e költemény,
nekem,
nekem.

Ajándék mellyel meglepnek,
a barátaim engemet,
e jeles,
helyen.

Tizennégy évem gyorsan telt,
élményekkel, örömmel,
tele,
tömve.

De nem minden perce volt öröm,
álltak előttem mély gödrök,
keser-,
vesek.

Nekem úgy sikerült kimásznom,
hogy mögöttem állt egy barátom,
hálám,
örök.

De inkább hagyjuk a múltat,
nyissunk inkább új utat,
most,
vagy soha.

Varga Tamara – 8.b

Tizenöt éves lettem én-
értékes e költemény,
nagyon
nagyon.

Tizenöt évem elszelelt,
s utazok ha tudok el
messze
messze.

De bárhova visz az utam,
mindig maradok magyar,
így
vagy úgy.

Itt édesanyám vár haza,
ide szép Magyarországra!
Az ám,
hazám!

Ahol sok a látnivaló,
hova betérni csuda jó
nekem,
nekem.

Takács Luca – 8.b

Mennyi áldást kaptam én
család
barát.

Még egy év elrepült,
s szívem ebbe menekült
hagyom
nagyon.

Életem egy szeglet,
s megőrülök benne
azám
hazám.

Fájó szívem ezért dobog,
osztályomat el kell hagynom
hagyom
nagyon.

Annyi sok szép közös emlék,
együtt váltunk mind gyerekké
sokan
hogyan.

Elhagyjuk e közös házat,
s repülünk mi tova százan
messze
messze.

Takács Luca – 8.b ANYA

Ő az egyetlen aki beragyogja az eget,
és ha ránézek mindig csak nevet.
Ott volt ha kellett egy pofon,
de akkor is ha csak nevettünk otthon.
Gyönyörű, mint egy éjjeli táj,
vagy mint egy csillag ki átragyogja az éjszakát.
Mosolya olyan mint egy nyaralás,
meglátod és az összes gondod elszáll.
Nem tudja, de ő a legjobb barát,
ki jóban rosszban megtalál.
Egy ajándék amit nem tudom miért kapok,
de így, hogy az enyém senkinek nem adom.
Egy csillag ki lenéz rám,
és ha kell áténekli az éjszakát.

Takács Luca – 8.b
APA

Gyönyörű emlékek
ezrére emlékszem.
Velem volt életem során,
s remélem soha nem áll tová.

Annyit játszott velem,
s ha félttem mindig ott teremt.
Ültünk a szoba közepén,
ezer játék menetén.

Büszke voltam,
mert a te gyermeked voltam.
Nem mondtam soha,
de boldogabb voltam mint valaha.

Néha úgy érzem,
az emlékek elvésznek.
De ahogy meglátlak,
ezek újra megtalálnak.

Készül még ezer emlék,
amire később visszanézhetnék.
Remélem soha nem ér véget,
az "apukám és én" történet.